Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. Kraków, dnia 7 maja 1932 Nr. 15.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Cła oraz reglamentacja handlu zewnętrznego.

„Nowelizacja przepisów o postępowaniu celnem".

W „Dz. Ust. R. P." Nr. 17, poz. 105, z dnia 8/III br. zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22/II 1932 r., nowelizujące przepisy z dn. 14/III 1930 r. o postępowaniu celnem.

Nowela wprowadza zmiany, mające znaczenie dla sfer handlowych, biorących udział w towarowym obrocie z zagranicą. Przedewszystkiem zmienia system wymierzania cła przy zmianach taryfy celnej. Na podstawie dawnych przepisów cło się wymierzało według stawek celnych, obowiązujących w dniu zgłoszenia towaru do odprawy celnej, przyczem raz wymierzona kwota pozostawała niezmieniona bez względu na to, kiedy towar był zabierany do wolnego obrotu. Wprawdzie istnieje termin, w którym należności celne winny być wpłacone i towar zabrany, inaczej towar podlega sprzedaży z licytacji — lecz jeśli się zważy, że właścicielowi przysługuje prawo wykupienia towaru przed licytacją, staje się jasnem, że towar był zabierany z urzędu celnego niekiedy po upływie dłuższego okresu czasu po uiszczeniu przez osobę zainteresowaną pierwotnie wymierzonej kwoty. Znacznie dłużej towar pozostawał z niezmienionem obciążeniem celnem w wypadkach, gdy był przewożony do wolnego składu celnego, który z reguły korzysta z rocznego terminu składowego, a za osobnem pozwoleniem z terminu, sięgającego 3 lat.

Opisany wyżej system nie znajdował dostatecznego uzasadnienia w normalnych warunkach handlu, zwłaszcza w dobie obecnej, kiedy stawki taryfy celnej ulegają częstym zmianom. W wypadkach, gdy po wymierzeniu cła następowała podwyżka stawki celnej, różnica w cle szła na korzyść importera, który wkalkulowywał ją do ceny sprzedażnej, konsument zaś nic nie zyskiwał. Odwrotnie, jeśli następowało obniżenie cła, importer zmuszony był sprzedać towar ze szkodą dla siebie.

Usuwając ujemne strony systemu, o którym mowa, § 1 p. 1 nowela zmienia go w ten sposób, że, utrzymując w mocy zasadę wymierzania cła według chwili zgłoszenia towaru do odprawy celnej, stawia warunek uiszczenia wymierzonych pierwotnie należności celnych w ciągu 14 dni po dniu ustalenia przez urząd celny wyniku rewizji celnej; postanawia zarazem, że po upływie tego terminu mają zastosowanie stawki taryfowe, obowiązujące w chwili uiszczenia należności celnych. Przytem końcowy ustęp nowego przepisu zaznacza, że system taki stosuje się również do towarów, przechowywanych w wolnych składach celnych, uprzedzając tem samem wszelkie możliwe odmienne w tym względzie interpretacje.

Następnie nowela utrwala system ulgowego deklarowania towaru do odprawy celnej. Zasadniczy przepis o postępowaniu celnem wymaga, aby osoba, zgłaszająca towar do oclenia, dołączała do deklaracji celnej dokument handlowy, otrzymany na ten towar z zagranicy: dokument taki winien zawierać wszystkie dane, potrzebne do obliczenia cła, a to: ścisłe określenie towaru pod względem jego gatunku i rodzaju oraz jego ilość. Jeżeli osoba, zgłaszająca towar do oclenia, wcale nie przedstawia wymaganego dokumentu albo przedstawia dokument niezupełny płaci prócz należnego cła dodatkową opłatę manipulacyjną (akcydencję) w wysokość 10% tegoż cła.

Do ostatnich czasów Ministerstwo Skarbu drogą okólników zezwalało tytułem ulgi, aby osoby, zgłaszające towar do oclenia, uzupełniały dokumenty handlowe, zawierające nieścisłe określenie towaru, przez podanie pozycji taryfy celnej, według której towar ma być oclony; takie uzupełnienie zwalniało od płacenia dodatkowej opłaty manipulacyjnej, ustalonej za nieścisłe określenie towaru. Z natury rzeczy nieodpowiednie wykorzystanie tej ulgi nie mogło nic pociągać ujemnych konsekwencyj dla osoby, zgłaszającej towar do oclenia; za podanie fałszywej pozycji taryfy celnej osoba ta odpowiadała według postanowień ustawy karnej skarbowej.

Przepis o uldze powyższej znalazł wyraz w § 1 p. 9 i 10 noweli, przez co stał się przepisem ogólnie obowiązującym. Samo przez się z ulgi tej można korzystać tylko wówczas, gdy się ma pewność co do pozycji taryfy celnej, jakiej towar przy ocleniu podlega; jeśli się takiej pewności niema, lepiej jest zapłacić dodatkową opłatę manipulacyjną (akcydencję), niż się narażać na odpowiedzialność za niezgodne z rzeczywistością zadeklarowanie towaru.

Wreszcie, nowela uzupełnia tabelę towarową. Tara jest to waga opakowania, określona w procentowym stosunku do wagi zawartego w nim towaru. Tarę ustala się dla towarów, podlegających cłu od wagi czystej (netto); przy ocleniu takich towarów określa się ich wagę przez potrącenie tary od wagi ogólnej towaru z opakowaniem — łatwej do określenia; dzięki temu usuwa się potrzebę wypakowywania i wyważania samego towaru, co znacznie ułatwia odprawę celną, a — co ważniejsza — zapobiega się przez to uszkodzeniu towaru, często nieuniknionemu przy wypakowaniu i wyważaniu. Punkt 15 § 1 noweli wprowadza tarę dla całego szeregu towarów.

Co do innych zmian, wprowadzonych nowelą do przepisów o postępowaniu celnem, to te nie mają szerszego znaczenia, niemniej jednak, jako regulujące sprawy, związane z postępowaniem celnem, posiadają znaczenie dla pewnych kategoryj osób lub instytucyj. Tak. p. 2 § 1 noweli precyzuje sprawę zwolnienia od cła dzieł sztuki, przedmiotów muzealnych oraz środków, preparatów i przyrządów naukowych, sprowadzanych dla celów naukowych, a w szczególności udziela uprawnienia do korzystania ze zwolnienia od cła tego rodzaju przedmiotów instytucjom naukowym i zakładom naukowo-badawczym, tak państwowym, jak i prywatnym. Dalej, p. 5 § 1 daje prywatnym osobom możność otrzymania z zagranicy bez zbytnich formalności, aczkolwiek za opłatą cła, środków leczniczych, upoważniając do odprawy środków leczniczych urzędy celne I kl. bez osobnego pozwolenia, a tylko na podstawie recepty lekarza, stwierdzającej konieczność użycia danego środka oraz niemożność zastąpienia go środkiem wyrobu krajowego. Punkt 6 § 1 zawiera takie same upoważnienie dla urzędów celnych I kl. do odprawy we własnym zakresie środków leczniczych i specyfików farmaceutycznych, sprowadzanych w niewielkich ilościach przez zakłady naukowe oraz szpitale rządowe i komunalne w celach badawczych, żądając tylko przedstawienia urzędowi celnemu odpowiedniego zaświadczenia rektora, dziekana, kierownika kliniki i t. p. *K. K.*

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV. **Kraków, dnia 7 maja 1932** **Nr. 15.**

Treść numeru :

Zgromadzenie Kupieckie
w sprawie ulg w spłacie zaległości podatk.

W niedzielę, dnia 1 maja odbyło się w przepełnionych publicznością salach Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców zgromadzenie kupców, celem omówienia ostatniego rozporządzenia Ministerstwa Skarbu w sprawie ulg w spłacie zaległości w podatku przemysłowym. Zgromadzenie zagaił Prezes Stowarzyszenia radca *Schechter*, wskazując na *uczucie ulgi*, jakie zapanowało wśród znękanego kryzysem kupiectwa na wieść o konferencjach czynników rządowych z przedstawicielami sfer gospodarczych, które to konferencje mają na celu wyszukanie dróg i sposobów, smierzających do poprawy sytuacji materjalnej tychże sfer, w pełnem zrozumieniu, że oparty na zdrowych warunkach ogólnych handel i przemysł, są jednym z najważniejszych czynników dla uzdrowienia całego gospodarstwa państwowego i dobrobytu całego społeczeństwa. Wychodząc z założenia, że jednym z najdotkliwiej odczuwanych ciężarów jest podatek przemysłowy, stwierdziwszy narastające ogromne zaległości w tymże podatku i niemożność ich zapłacenia przez zubożałe sfery handlowo - przemysłowe, postanowił Rząd w tej dziedzinie wprowadzić natychmiastową pomoc w formie *doraźnych ulg* w spłacie. Jakkolwiek ulgi te, zawarte w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z 9 kwietnia b. r. nie wyczerpują całokształtu postulatów kupiectwa w tej dziedzinie, niemniej jednak *uznać należy dobrą wolę Rządu*, częściowe zaspokojenie dezyderatów i co najważniejsze, rozporządzenie to uważać należy za pierwszy objaw *czynnego i przychylnego zainteresowania się dolą kupiectwa*, tak, że zarządzenia te słusznie napawają kupiectwo nadzieją lepszego jutra. Przewodniczący, stwierdziwszy nader liberalne ustosunkowywanie się krak. Izby Skarbowej do słusznych postulatów kupiectwa w dziedzinie podatkowej, wskazując na fakt odbycia wspólnej konferencj w Izbie Przemysłowo-Handlowej, wyraża pod adresem p. Prezesa Izby Skarbowej podziękowanie, za wydelegowanie na Zgromadzenie przedstawiciela Izby w osobie p. nadradcy *Dra Rosenfelda*, któremu też wdzięczność wyraża za poświęcenie swojego wolnego czasu i trud, celem udzielenia zebranym fachowych wyjaśnień.

Referat przedmiotowy wygłosił sekretarz Stowarzyszenia, informując zebranych o warunkach, na jakich podatnicy korzystać mogą z ulg przy spłacie zaległości w podatku przemysłowym i wyjaśniając *poważne korzyści*, jakie odnosi kupiec, korzystający ze sposobności pozbycia narosłych zaległości. Ponieważ zasadnicze przepisy ogłosiliśmy w Nrze 14-tym „P. K.", przeto ograniczymy się do naświetlenia dalszych zarządzeń Ministerstwa Skarbu, jakie wydane zostały drogą okólnika w związku z rozporządzeniem z 9 kwietnia b. r.

I tak, okólnik z dnia 27 kwietnia b. r. L. D. V. 17912/1/32 wyjaśnia definitywnie kwestję *zaległości za rok 1930*. Tu zaznaczamy, że wyjaśnienie to zgodne jest z naszem zrozumieniem treści rozporządzenia zasadniczego, wyrażonem w Nrze 14 naszego czasopisma, o tyle, iż *jako zaległość, korzystającą z ulg przy spłacie uważać należy również 4-ry zaliczki kwartalne na rok 1930*, a za należność, podlegającą obowiązkowi bezzwłocznej zapłaty wzgl. podpadającą pod egzekucję uważa się *jedynie różnicę* między wymiarem za rok 1930, a temi 4-ma zaliczkami. Tem samem więc definitywnie okólnik ministerjalny kładzie kres błędnej interpretacji rozporządzenia, o tyle, iż stwierdza, że dla uzyskania ulg w spłacie *nie jest wymaganem* bezzwłoczne uiszczenie należności *za cały rok 1930* (obok należności za r. 1931), lecz jedynie różnicy między wymiarem, a zaliczkami. Jeżeli więc płatnik nie uiścił żadnej zaliczki lub tylko ich część, natenczas *zaliczki te wzgl. ich reszta podpadają pod przepisy o ulgowej spłacie*, t. zn. w razie ich zapłaty, *korzysta* podatnik z bonifikat w okresie od 1 kwietnia do końca sierpnia b. r. wzgl. może je spłacać w terminie późniejszym w wysokości 1/3 części sum, wpłacanych na poczet należności bieżących. W tym jednak otatnim wypadku nie korzysta *z żadnych opustów* (bonifikat) i musi płacić *odsetki zwłoki*. Przy zaliczkach *miesięcznych*, zalegających z okresu przed 1-ym kwietnia 1931 r. uważać należy za zaległość zaliczki, przypadające za rok 1930 oraz za styczeń i luty 1931.

Zasadą jest, iż podatnik, pragnący skorzystać z ulg w spłacie zaległości, musi bezzwłocznie uiścić *całą należność* za czas od 1 kwietnia 1931 do chwili dokonania wpłaty. Od tej zasady *wyłom* znajdujemy w cyt. okólniku. Wedle przepisów tego okólnika *dopuszczalnem* bowiem jest płacenie powyższych na-

leżności *w ratach*, o ile podatnik uzyskał odnośną uchwałę tak, że w razie *dotrzymywania przez niego terminów* tychże rat, podatnik będzie korzystał z bonifikat przy płaceniu dawnych zaległości. Musimy jednak stwierdzić, że znaczenie i zakres tej ulgi w okręgu krak. Izby Skarbowej będą **bez istotnego** *znaczenia* z uwagi na to, że Urzędy Skarbowe w wypadkach wniesienia przez stronę prośby o ulgi w spłacie (o rozłożenie na raty), rozkładają na raty *zaległość za wszystkie lata ubiegłe po czas ostatni*, nawet w tych wypadkach, w których strona prosi o rozłożenie na raty jedynie bieżących należności.

Z tej więc ulgi (rozkładanie na raty ostatnich zaległości) nader nieznaczna ilość podatników skorzysta, a odnosić się ten przepis może chyba do takich wyjątkowych wypadków, gdy Urząd Skarbowy, wnioskując Izbie Skarbowej *odpisanie reszty zaległości*, t. j. za część roku 1930, 1929, 1928 i t. d. tymczasowo rozłożył na raty zaległości ostatnie. Czy tacy zaś biedacy skwapliwie skorzystają z danej im ulgi wątpimy, skoro mają uzasadnioną nadzieję, iż zaległości te będą im drogą łaski odpisane wzgl. skoro one są wogóle nieściągalne. W związku z tem nabiera aktualności postulat Krak. Stowarzyszenia Kupców, idący w kierunku *rozkładania na raty ostatnich zaległości* przy równoczesnem wyłączeniu z pod egzekucji zaległości, powstałych do dnia 1 kwietnia 1931 r., tak, aby płatnik, spełniwszy w okresie najbliższych kilku miesięcy zasadniczy warunek ulgowego rozporządzenia, t. j. zapłaciwszy w kilku ratach *ostatnie należności*, był w stanie albo równocześnie wpłacać na poczet dawnych zaległości i korzystać z bonifikat, albo też w przyszłości korzystać z ulgi w formie płacenia 1/3 *bieżących* należności na poczet dawnych zaległości.

Płatnik, który w okresie kwiecień—sierpień b. r. uiści zaległości ostatnie (reszta za r. 1930 i wymiar za 1931), skorzysta w tymże okresie z bonifikat, w razie płacenia zaległości *dawnych* bez względu na to czy te pierwsze zaległości uiścił *dobrowolnie* czy też pod *przymusem egzekucyjnym*. Tosamo tyczy się też ulg, gdy z nich będzie chciał korzystać po 31 sierpnia b. r. przyczem nota bene nie będą mu udzielone bonifikaty, lecz prawo do płacenia 1/3 części należności na poczet kwot dawniej zaległych.

Ulgi przy spłacie *ostatnich* zaległości doznają również płatnicy, którzy dobrowolnie wpłacali wszelkie należności do 1 kwietnia 1931. Ci więc płatnicy, których zaległości są niedawne, bo tyczą się jedynie różnicy między wymiarem za rok 1930, a zaliczkami na tenże rok oraz ostatniego wymiaru (za r. 1931) *nie* muszą bezzwłocznie uiścić tych należności, lecz jako „premię“ za ich lojalne stanowisko wobec Skarbu Państwa mogą płatności te rozłożyć sobie na raty w ten sposób, iż przy płaceniu należności bieżących, t. j. zaliczek miesięcznych, kwartalnych, rat podatku zryczałtowanego na r. 1932 mogą 1/3 tychże zaliczek płacić równocześnie na poczet zaległości. *Zaległość ta musi jednak być wyrównaną najdalej do końca grudnia b. r.* (jak to więc pogodzić z postanowieniem o 1/3??). Gdy więc płatnicy tacy będą przestrzegali terminów płatności bieżących i zadośćuczynią wymogowi uiszczenia każdorazowo 1/3 części na poczet

zaległości, natenczas będzie im *wstrzymaną egzekucja* dla ściągnięcia zaległości. Prócz zezwolenia na ratalną spłatę Ministerstwo udziela takim płatnikom dalszej ulgi w postaci zniżonych odsetek zwłoki, które w tym wypadku wynosić będą 6% per anno. Wobec niestosujących się jednak do tychże ulgowych przepisów (t. j. w razie niepłacenia terminowego bieżących należności plus 1/3) wdrożoną będzie bezzwłocznie egzekucja.

Jak więc z przedstawienia stanu sprawy wynika, ulgi, *niewątpliwie są znaczne* i leży w interesie podatników, by skorzystali ze sposobności i w miarę sił i możności wyrównali zaległości. W związku z obecnym okresem przewidzianych wzmożonych wpływów podatkowych byłoby wskazanem, by Izby Skarbowe wpłynęły na podwładne Urzędy Skarbowe w tym kierunku, aby należycie pouczyły urzędników, zajętych przy egzekucji i likwidacji podatku przemysłowego o przepisach ulgowych, gdyż — jak z wielu stron się dowiadujemy — dotychczas błędnemi informacjami i interpretacjami niezgodnemi z treścią i duchem rozporządzenia ulgowego oraz z wyjaśnieniami Izb Skarbowych **odstręczają podatników** od zamiaru dokonywania wpłat. Nadto należałoby ustanowić specjalnych urzędników dla działu informowania podatników o wysokości zaległych sum podatkowych i korzystnym sposobie ich wyrównania, co wszak nawet przy obecnym składzie personalnym będzie możliwem wobec zmniejszenia się agend egzekucyjnych.

Po referacie skierowywali liczni z pośród zebranych zapytania, przedstawiając swoje indywidualne wypadki. Na zapytania te udzielał szczegółowych wyjaśnień p. nadradca Dr. Rosenfeld, informując na zakończenie, — jego zdaniem — **nie należy się bezwarunkowo spodziewać dalszych ulg**, a w szczególności, aby jakiekolwiek dalsze ulgi stosowane były wobec zaległych płatników, którzy w czasie, przewidzianym rozporządzeniem ulgowem, nie spełnią swych obowiązków uiszczenia zaległości, mimo, że tak korzystne mają po temu warunki. Apelował więc do Zarządu Stowarzyszenia oraz do zebranych, aby zarówno obecni na sali zaległości wyrównali jakoteż, by rozwinjali w tym kierunku propagandę wśród swych rozwijali w tym kierunku propagandę wśród swych strony zapewnił Delegat Izby Skarbowej, że Izba czawać będzie, aby Urzędy Skarbowe czyniły ułatwienia płatnikom, mającym chęć wywiązania się z obowiązku płatniczego. Gdyby jednak mimo to zdarzały się wypadki, wymagające interwencji Izby Skarbowej, natenczas Izba chętnie, w najkrótszej drodze sprawę rozpatrzy, tak, aby strona bez zwłoki mogła dopełnić zobowiązań wobec Skarbu Państwa i skorzystać z bonifikat **wzgl. innych ulg.**

Otwarcie Sejmu Gospodarczego w Warszawie.

We wtorek dnia 26 bm. o godz. 10-tej rano rozpoczął w sali Senatu Rzpltej swe obrady pierwszy zjazd samorządu gospodarczego Rzpltej Polskiej.

Na zjazd przybyli przedstawiciele życia gospodarczego z całego państwa, przedstawiciele poszczególnych Izb przemysłowo-handlowych z Krakowa, Lwowa. Poznania, Bydgoszczy, Torunia, Wilna, przedstawiciele Izb rolniczych, organizacyj rolniczych, kupiectwa itd.

Zjazd zaszczycił swą obecnością p. Prezydent Rzpltej, ponadto przybyli marszałkowie ciał ustawodawczych ,Sejmu Switalski i Senatu Raczkiewicz, dalej przedstawiciele rządu z p. premjerem Prystorem na czele, wicepremjer Zawadzki, min. skarbu Jan Piłsudski, przem. i handlu dr. Zarzycki, rolnictwa i reform rolnych inż. Ludkiewicz, oświaty Jędrzejewicz, pracy i opieki społecznej dr. Hubicki, poczt i telegr. Boerner.

PROGRAMOWE PRZEMÓWIENIE PREZESA KLARNERA.

Organizacja samorządu gospodarczego w Polsce — rozpoczyna p. prezes Klarner — nie została dotychczas wykończona. Niemniej. Izby przem.-handlowe, rolnicze i rzemieślnicze postanowiły odbyć zjazd i wypowiedzieć się zarówno w ogólnych sprawach państwowej polityki ekonomicznej, jak i w sprawach specjalnych wspólnie dotyczących dziedzin życia gospodarczego w Izbach zorganizowanego oraz w sprawach związanych z ustrojem i kompetencją samorządu gospodarczego w Polsce. Wobec zachwiania w umysłach wielu pod wpływem klęsk gospodarczych wiary w obecny ustrój społeczno-gospodarczy, pragniemy dać wyraz niezłomnemu przekonaniu, że ustrój, oparty o zasadę własności prywatnej i wolności gospodarczej, stanowi podłoże, na którem wykształciły się cała kultura i cywilizacja naszej ery oraz, że jedynie ten ustrój i nadal zapewnić może ludzkości dalszy postęp dobrobytu i spokojną ewolucję ku pomyślnej przyszłości.

Następnie omówiwszy w krótkich słowach ogólną sytuację gospodarczą światową, p. prezes Klarner zastanawia się nad kryzysem w Polsce, mówiąc, iż w Polsce, podobnie jak w innych krajach o odrodzonej państwowości poczyniono szereg poważnych błędów, szukając linji rozwoju gospodarstwa społecznego, często niezgodnie z zasadami obecnego ustroju. Konieczny jest stanowczy nawrót z niewłaściwych dróg, na które w wielu wypadkach wstąpiliśmy.

Pragnąc skupienia wszystkich sił twórczych w pracy nad ratowaniem podstaw bytu gospodarczego państwa, wypowiadamy pogląd, iż walki polityczne utrudniają opanowanie przesilenia i że stworzenie porozumienia między zwalczającymi się kierunkami przyczyniłoby się znakomicie do przezwyciężenia kryzysu.

Stojąc poza nawiasem polityki, współpracować pragniemy z rządem.

Pragniemy nawrotu z błędnych dróg i ustabilizowania naszej pracy gospodarczej na linji ewolucyjnego rozwoju w ramach ustroju kapitalistycznego, w warunkach nieskrępowanej inicjatywy indywidualnej i zbiorowej.

Pragnęlibyśmy, aby polityka gospodarcza Polski wytrwale kroczyła po linji dążenia do stałego wzrostu dochodu społecznego przy zachowaniu równowagi pomiędzy wytwórczością i spożyciem.

Naturalne uzupełnienie dla polityki popierania rozwoju dochodu społecznego stanowi równowaga pomiędzy wytwórczością i spożyciem. Brak równowagi jest cechą charakterystyczną kryzysu.

Polityka gospodarcza państwa nie może bzpośrednio ingerować w sferę kształtowania się cen. Obowiązkiem jej jest natomiast wpływać ułatwiająco na przebieg procesów przystosowawczych w zakresie cen. — W tym kierunku obok państwa pracować winne wszystkie jednostki produkujące oraz ich zrzeszenia. Proces przystosowania się cen postępować winien w dwóch kierunkach: ku podniesieniu cen kształtujących się poniżej kosztów produkcji, oraz ku obniżeniu cen stojących powyżej kosztów produkcji.

Nie wyrzekając się bynajmniej korzystania dla celów inwestycyjnych z kapitałów obcych, winniśmy pamiętać, iż obsługa już zaangażowanych w Polsce kapitałów zagranicznych stanowi poważny ciężar dla naszego organizmu gospodarczego.

Jeżeli Polska ma mieć ułatwioną ekspanzję na rynki obce, to musi być krajem niskich kosztów produkcji. W realizacji zadań tych szczególniejsza rola przypada zrzeszeniom sfer produkujących.

Obok organizacyj zawodowych, wielka rola w zakresie rewizji kosztów produkcji przypada w udziale zrzeszeniom, powołanym przez producentów do regu-

lowania produkcji i zbytu. Pragniemy, aby kartele zdołały rozwiązać trudne zadanie uzgodnienia i dostosowania interesów produkcji i spożycia i wskazujemy, iż środki, zmierzające ku zwalczaniu tych organizacyj, bez uprzedniego szczegółowego w każdym wypadku zbadania ewent, ich skutków byłyby niewątpliwie szkodliwe.

Broniąc wolności zrzeszania się producentów w kartele z zastrzeżeniem przestrzegania przez nie interesów publicznych, bronimy zasady kartelizacji dobrowolnej. Przeciwni natomiast jesteśmy w stosowaniu przymusu kartelowego, gdyż w naszem rozumieniu brak dobrowolności pozbawia kartelizację uzasadnienia.

Utrzymanie równowagi budżetu państwa poczytujemy za nieodzowny warunek stabilizacji stosunków gospodarczych. Wskazujemy wobec prawdopodobnego dalszego spadku dochodów publicznych, a przedewszystkiem ze względu na konieczność trwałego dostosowania dochodów tych do zdolności płatniczej obywateli — na nieodzowność osiągnięcia przez państwo na stałe daleko idącego ograniczenia wydatków poprzez zasadnicze uproszczenie i zmniejszenie zakresu pracy administracji publicznej. Aparat państwowy odciążony być winien całkowicie od prowadzenia obliczonych na zysk przedsiębiorstw w zakresie produkcji i wymiany. Widzimy natomias tmożność powiększenia dochodowości monopoli państwowych, które winny być wzorem racjonalnej organizacji produkcji i handlu.

Z całym naciskiem zaznaczyć pragniemy, iż nieodzownym czynnikiem wszelkich racjonalnych poczynań w dziedzinie gospodarczej jest stałość waluty krajowej. Oceniamy z uznaniem politykę Banku Polskiego i podnosimy w sposób najbardziej kategoryczny konieczność zdecydowanego przeciwstawienia się każdej koncepcj iinflacjonistycznej.

Dalszym czynnikiem, od którego zależy zarówno pomyślny rozwój kapitalizacji, jak obniżenie kosztów produkcji, jest właściwa konstrukcja systemu podatkowego. Obowiązujący system podatkowy wymaga zasadniczej reformy.

Następnie mówca wypowiada się za rewizją samorządu, który nie może reprezentować interesów politycznych.

Jako sprawę wielkiej doniosłości dla interesu publicznego traktuje również reformę ubezpieczeń społecznych.

Reforma ta iść powinna w kierunku pełnego uwzględnienia możliwości płatniczych życia gospodarczego i dostosowania do tych możliwości obowiązków zakładów wobec ubezpieczonych. Witamy prace podjęte w zakresie reformy ubezpieczeń społecznych, stwierdzamy jednak, że dotychczasowe wyniki tych prac nie czynią jeszcze zadość wymaganiom przesłanek gospodarczych.

Wytwórczość polska zmuszona jest nadal dopominać się o dalsze reformy w imię swojego rozwoju, stanowiącego przecie jedyną właściwą drogę zapewnienia szerokim masom pracy i zarobku.

W zmniejszeniu świadczeń na rzecz ubezpieczeń przymusowych i we wstrzymaniu wszelkiego dalszego rozwoju tych ubezpieczeń przez cały czas kryzysu widzimy jedno z poważnych źródeł potanienia kosztów produkcji.

W walce konkurencyjnej o rynek zbytu Polska pozbawiona jest potężnego atutu, który posiada do dyspozycji produkcja zagraniczna — mianowicie taniego kredytu. Wytrwała i ciągła polityka ułatwień procesów kapitalizacyjnych doprowadzi stopniowo do samorzutnego obniżenia się stopy procentowej w Polsce.

Jedynym warunkiem tego jest należyty rozwój prywatnego aparatu bankowego. Powszechne trudności finansowe są szczególnie ostre w rolnictwie. Izby przemysłowo-handlowe i rolnicze już przed rokiem wypowiedziały się w pilnej sprawie uregulowania położenia finansowego rolnictwa. Dotychczasowe w tym zakresie, niedostateczne jeszcze zarządzenia, witamy z uznaniem.

Ludzkość cierpi na skutek naruszenia zasad obrotu międzynarodowego.

Brak zaufania w międzynarodowych stosunkach gospodarczych, powszechna nienawiść, wybujałe egoizmy narodowościowe sprawiają, iż polityka porozumień międzynarodowych nie daje na polu gospodarczem dotychczas poważnych wyników.

Przywiązujemy dużą wagę do poddania rewizji traktatów handlowych, zawieranych w zgoła odmiennych warunkach. Jako wstęp do tych prac, uważamy za pilne wprowadzenie w życie gruntownie przestudjowanej nowej taryfy celnej. W szeregu traktatów handlowych szczególne znaczenie posiada traktat z Rzeszą nemiecką, podpisany przez Polskę w 1930 r. i dotychczas przez Niemcy nie ratyfikowany. Stanowisko Niemiec wymaga od nas wytrwałej pracy, mającej na celu uniezależnienie handlu polskiego od Niemiec, które się stało koniecznością polityczną. Prowizoryczne porozumienie, osiągnięte ostatnio z Rzeszą niemiecką, nie wprowadziło zasadniczej zmiany we wzajemnych stosunkach stron.

REZOLUCJE.

Rezolucja w sprawie waluty stwierdza, że stałość waluty krajowej stanowi nieodzowny warunek wszelkiej konstruktywnej pracy gospodarczej. Zjazd zgodnie z naszą polityką walutową, wypowiada przekonanie, że jakiekolwiek poczynania inflacyjne byłyby zgubne dla gospodarstwa narodowego.

W sprawach budżetowo-podatkowych zjazd stwierdza, że dostosowanie budżetów państwa, budżetów samorządów i wszelkiego rodzaju ubezpieczeń do zdol-

Ciąg delszy na str. 11-tej

DOROCZNE POSIEDZENIE
Rady Komunalnej Kasy Oszczędnoś[ci] Miasta Krakowa.

W dniu 14 kwietnia b. r. odbyła Rada Kasy Oszczędności miasta Krakowa w odnowionej sali posiedzeń gmachu Kasy doroczne posiedzenie bilansowe pod przewodnictwem Pana **Dr Ludwika Schneidra**, w zastępstwie **Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny Prażmowskiego**, w obecności **Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Wiceprezydenta miasta Witolda Ostrowskiego**, oraz **Członków Rady Kasy Inż. Adelmanna Aleksandra**, **Dr Czuchajowskiego Bolesława**, **Epsteina Tadeusza**, **Gizy Michała**, **Dr Grossa Adolfa**, **Holeksy Karola**, **Kluczki Teodora**, **Kosobudzkiego Piotra**, **Inż. Króla Piotra**, **Dr Krzetuskiego Karola**, **Dr Krzyżanowskiego Adama**, **Dr Landaua Rafała**, **Dr Rosenzweiga Józefa**, **Rymara Stanisława**, **Schechtera Samuela**, **Szarskiego Adama**, **Dr Tillesa Samuela**, **Wajdy Wincentego**, **Wolnego Jana** i **Ziffera Henryka**.

Przed otwarciem posiedzenia Rady [Ka]sy Przewodniczący **Dr LUDWIK SCH[NEI]DER** udzielił głosu Naczelnikowi Za[rządu] Kasy, Dyrektorowi **DORAWSKIEMU [JÓ]ZEFOWI**, który poświęcił gorące wsp[om]nienie pośmiertne zmarłym w osta[tnim] czasie długoletnim pracownikom Kasy[:] Janowi Chęcińskiemu, em. Magazynie[rowi] Zakładu Zastawniczego i śp. Janowi [...]mańskiemu, Naczelnikowi biura kon[troli] wkładek.

Kasa utrzymała się niezachwiane w swoich posadach
mimo niebywałego kryzysu gospodarczego

Po stwierdzeniu kompletu i otwarciu posiedzenia przez Przewodniczącego zabrał głos ponownie Dyrektor **JÓZEF DORAWSKI** i przedstawił sprawozdanie imieniem Zarządu Kasy za r. 1931. Mowca zaznaczył na wstępie, iż przedłożone Radzie Kasy zamknięcie rachunkowe wraz z bilansem Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa i Zakładu Zastawniczego jest sprawozdaniem za 65 rok istnienia Kasy, która pomimo najniekorzystniejszych warunków w roku sprawozdawczym, ostała się i utrzymała niezachwianie w swoich posadach. A przecież takich wstrząśnień gospodarczych, na jakie nasze społeczeństwo z bliska i z dalsza patrzy od połowy ubiegłego roku, dotąd jeszcze świat nie widział. Załamało się gospodarstwo społeczne, stanęła produkcja, pomnożyły się szeregi bezrobotnych.

I nic dziwnego, że w czasie, kiedy upadają największe światowe banki i załamują się najcięższe waluty, że w takim czasie również i posiadacze książeczek oszczędnościowych tracą zaufanie nawet do najsolidniejszych instytucyj finansowych i porwani paniką zaczynają na gwałt wycofywać swoje wkłady z Kas Oszczędności i z banków.

Taki okres wzmożonego wycofywania wkładów przeżyło wiele Kas Oszczędności na terenie Małopolski, a w czasie od połowy lipca do połowy listopada ubiegłego roku także i Kasa Oszczędności miasta Krakowa, która jednak w prze[bie]gu tej ciężkiej próby okazała taką sp[raw]ność i tężyznę, że przy niewielkiej [...] pomocy redyskontowej ze strony Ba[nku] Polskiego zdołała, czerpiąc głównie [ze] swego pogotowia kasowego, zwrócić sw[oim] wkładcom w ciągu wspomnianych czte[rech] krytycznych miesięcy prawie ze [...] szóstą część tego stanu wkładek, [który] w dniu 1-go lipca 1931 r. wynosił zło[tych] 62,359.962.45.

Oczywiście, że tylko pewna [...] wkładców dała się opanować panice, [...] ich zaś olbrzymia większość pozo[stała] spokojna dzięki nietylko własnej ro[zwa]dze, ale i zaufaniu, jakiem się [cieszy] Kasa Oszczędności miasta Krakowa.

Imponujący rozwój Kasy w okresie poinflacyjnym

Aby dać poglądowy obraz tego zaufania do Kasy Oszczędności miasta Krakowa, wystarczy wskazać na wzrost wkładek w tejże Kasie w latach poinflacyjnych, po przejściu z waluty markowej na w[alutę] złotową. Rok 1923 zakończyła Kasa Os[zczędności]

ści stanem wkładek wynoszącym Mp. 0,400.990, który przeniesiono na rok 4 po przeliczeniu na złote w sumie 4.055.78, do czego następnie przybywa:

rost wkładek w roku 1924	zł. 336.561.99
rost wkładek w roku 1925	zł. 4,397.853.56
rost wkładek w roku 1926	zł. 4,672.020.65
rost wkładek w roku 1927	zł. 13,634.534.48
rost wkładek w roku 1928	zł. 9,790.498.47
rost wkładek w roku 1929	zł. 9,279.079.19
rost wkładek w roku 1930	zł. 9,364.228.05
rost wkładek w roku 1931	zł. 1,942.219.37
iż stan wkładek z końcem . 1931 wynosi	zł. 53,451.051.54

W przeciwieństwie do lat poprzednich l wkładkowy Kasy nie rozwinął się owiednio w r. 1931. Wprawdzie w I. oczu tego roku przybyło wkładek sumie zł. 10,851.130.28, jednakowoż owodu wspomnianego już niepokoju, ogarnął pewną część władców, kładek tych wycofano w II. półroczu sumę złotych 8,908.910.91, tak, że rost zaznaczył się tylko kwotą złotych 2.219.37.

ozległa działalność kredytowa

Wiadomo, że podniesione z Kasy zędności wkłady leżą po większej czędo dziś dnia w przechowaniu domo- i, bez jakiejkolwiek korzyści dla ich adaczy, a ze znaczną szkodą dla dziaości kredytowej Kasy. Mimo to dziaość ta, aczkolwiek skoncentrowana nie na I. półroczu roku sprawozdawo, przedstawia się przecież bardzo poie, albowiem **łączna suma wypłaco- kredytów krótko i długoterminowych iosła zł. 15,304.600**, a zatem tylko niea o 10% mniej, niż w roku 1930.

powyższej sumy udzielono we formie ytów wekslowych, po największej i zabezpieczonych kaucjami hipoemi: a) **na cele budowlane w Kra- zł. 6,373.000**, b) **na cele budowlane Krakowem zł. 1,474.000**, c) **na cele cze zł. 330.000**, d) **na różne cele**, a między niemi na przemysł, handel i rękodzieło zł. 2,017.000, wkońcu zaś dano na pożyczki hipoteczne długoterminowe (annuitetowe, ratalne i w rachunku bieżącym), zabezpieczone na nieruchomościach w mieście Krakowie zł. 5,111.000.

Wymowa cyfr

Wkłady na książeczkach oszczędnościowych wynosiły z końcem roku 1931, jak to już powyżej podano zł. 53,451.051.54, zaś wkłady na rachunkach bieżących zł. 2,204.208.73, czyli że **ogólna suma wkładów wynosi zł. 55,655.260.27**. Odpowiednio do tego ukształtowały się i kredyty Kasy. I tak portfel wekslowy (przeważnie na hipotekach zabezpieczony) doszedł do sumy zł. 36,908.213.92, pożyczki hipoteczne łącznie z pożyczkami na skrypta i w rachunku bieżącym wynoszą sumę złotych 15,575.255.79, zaliczki udzielone Zakładowi Zastawniczemu zł. 1,481.686—, **wszystkie kredyty powyższe wyniosły razem w dniu 31 grudnia 1931 złotych 53,965.155.71.**

Własny majątek Kasy zwiększył się w r. 1931 o zł. 385.833.06 i wynosił z końcem tegoż roku zł. 4,901.004.54, ogólny majątek będący pod zarządem Kasy zwiększył się w tym samym czasie o sumę zł. 3,687.259.84 i wynosił zł. 64,806.563.81. Ogólny obrót kasowy wynosił w roku sprawozdawczym zł. 424,186.946.85. Zysk uzyskany z obrotów Kasy w roku 1931 wynosi zł. 421.949.16.

Obniżenie stopy procentowej od pożyczek

Pożądana i spodziewana poprawa stosunków gospodarczych ma sprowadzić za sobą spadek cen, który ze swej strony jest jednak zależny od potanienia kosztów produkcji, a zatem także i stopy procentowej. Do obniżki tej ostatniej tak po stronie czynnej jak i biernej bilansu dążą w zasadzie i Kasy Oszczędności, a w szczególności nasza Instytucja, której kredyty już dziś należą w Polsce do najtańszych. Stopa procentowa stosowana przy kredytach w tutejszej Kasie obniżona bowiem została z dniem 1 kwietnia 1931 ponownie i wynosi od pożyczek wekslowych i skryptowych 8% do 10%, zaś od pożyczek hipotecznych 4.5% do 8%.

Od wkładów oszczędnościowych i na rachunkach bieżących opiewających na złote płaciła Kasa 6% do 8%, od takich samych wkładów dolarowych 3% do 5.5%. Powyższe stawki procentowe stosuje się w zależności od krótszego względnie dłuższego terminu wypowiedzenia, który przy wkładach złotowych rozciąga się stopniowo do trzech miesięcy, zaś przy dolarowych do pół roku.

Od pożyczek udzielanych przez Zakład Zastawniczy, o ile nie przekraczają 50 zł., pobiera się 12%, od wyższych 16%, w jednym i drugim wypadku łącznie z należytością za stemple oraz za oszacowanie, ubezpieczenie i przechowanie zastawu.

Gruntowna przebudowa gmachu Kasy

A teraz kilka słów o przebudowie i odnowieniu gmachu Kasy i jego urządzeń. Roboty, rozpoczęte w połowie r. 1930, zostały obecnie już ukończone, a urzędowanie na nowej hali operacyjnej odbywa się nawet już od września 1931 r. z wielką wygodą dla stron i personelu Kasy. Nawiasem mówiąc, hala operacyjna Kasy Oszczędności miasta Krakowa jest jedną z najwygodniejszych i najpiękniejszych w Krakowie. Dzieła przebudowy gmachu Kasy dokonali architekci **inżynierowie Stanisław Filipkiewicz i Juljusz Kolarzowski** w najściślejszym kontakcie z Zarządem Kasy, który w obmyśleniu planu przebudowy, a następnie w dopilnowaniu jego wykonania, jak najpilniejszy i nieustanny brał udział.

Po przedstawieniu powyższego sprawozdania **Naczelnik Zarządu Dyrektor Dorawski** podniósł z uznaniem pełną poświęcenia pracę urzędników Kasy i służby wśród najtrudniejszych warunków w roku sprawozdawczym i wyraził wszystkim pracownikom Kasy jak najgorętsze podziękowanie, a kończąc zwrócił się z prośbą do Rady Kasy o przyjęcie do wiadomości tego sprawozdania oraz zamknięć rachunkowych tudzież bilansu Kasy i Zakładu Zastawniczego za rok 1931, celem przedłożenia ich Prezydentowi miasta do powzięcia co do nich uchwały przez Radę Miejską (§ 29 statutu Kasy).

Uznanie dla wzorowej gospodarki

Następnie Przewodniczący Rady Kasy udzielił głosu Wiceprezydentowi miasta **WITOLDOWI OSTROWSKIEMU**, który jako Przewodniczący Komisji Rewizyjnej złożył w jej imieniu sprawozdanie z dokonanych w ciągu roku sprawozdawczego wielokrotnych rewizyj ksiąg Kasy Oszczędności i powierzonych jej funduszów oraz rewizji zamknięć rachunkowych i bilansu za rok 1931. Sprawozdawca zaznaczył, że

cały tok urzędowania w Kasie Oszczędności i Zakładzie Zastawniczym odbywał się sprawnie i prawidłowo, że wszystkie księgi były prowadzone celowo i wzorowo, oraz że wszystkie allegaty kasowe i buchalteryjne znajdowały się w najzupełniejszym porządku. Zaznaczywszy, iż ostateczne absolutorjum dla Zarządu Kasy z czynności i rachunków za rok 1931 uchwali Rada Miejska, wnosi o zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z działalności Kasy za rok 1931 wraz z zamknięciem rachunków i bilansem Kasy Oszczędności miasta Krakowa i Zakładu Zastawniczego i udzielenie absolutorjum Zarządowi Kasy z wyrażeniem pełnego uznania za gorliwą i wydatną pracę Naczelnikowi Zarządu, Członkom Zarządu oraz urzędnikom Kasy, zwłaszcza, że praca ta w roku sprawozdawczym odbywała się w wyjątkowo ciężkich warunkach, tak z powodu przebudowy gmachu Kasy, jak i pogorszenia się stosunków gospodarczych.

Po przeprowadzonej dyskusji wniosek powyższy Rada Kasy uchwaliła jednomyślnie z tem, że będzie on przedłożony Prezydentowi miasta, celem powzięcia uchwały przez Radę Miejską.

Rozdział czystego zysku

Z kolei Przewodniczący Rady Kasy udzielił ponownie głosu Naczelnikowi Zarządu Dyrektorowi **JÓZEFOWI DOBRAWSKIEMU**, który imieniem Zarządu Kasy przedstawił projekt rozdziału czystego zysku Kasy za rok 1931, wynoszącego zł. 421.949.16. Sprawozdawca proponuje przeznaczyć jako dotację do Funduszu zasobowego po myśli § 25 statutu Kasy złotych 230.499.16, zaś resztę zysku w kwocie złotych 191. 450, rozdzielić na dobroczynne i ogólnie pożyteczne cele miejscowe (§ 25 statutu), o czem na wniosek Rady Kasy ma ostatecznie zadecydować Rada Miejska. Sprawozdawca powołuje się na szczegółową listę rozdziału datków.

Nad przedłożonym przez Sprawozdawcę wnioskiem rozdziału czystego zysku Kasy rozwinęła się dyskusja, poczem w zarządzonem przez Przewodniczącego głosowaniu Rada Kasy przyjęła wniosek ten większością głosów, celem przedłożenia go do uchwały Radzie Miejskiej.

Zatwierdzenie sprawozdań z działalności K. K. O. przez Radę m. Krakowa

Dnia 26 kwietnia b. r. odbyło się plenarne posiedzenie Rady Miejskiej **pod Przewodnictwem Pana Prezydenta miasta WŁADYSŁAWA BELINY PRAŻMOWSKIEGO**, na którem na skutek przedłożonych przez Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Kasy Oszczędności, **Wiceprezydenta** miasta p. **WITOLDA OSTROWSKIEGO**, oraz imieniem Sekcji Skarbowej Rady Miejskiej przez p. **Dr BOLESŁAWA CZUCHAJOWSKIEGO**, wniosków uchwalonych przez Radę Kasy, Rada Miejska zatwierdziła jednomyślnie i w całej rozciągłości przedłożone jej sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa i Zakładu Zastawniczego za r. 1931 wraz z bilansem oraz zamknięciem rachunków, tudzież rozdział zysków z drobną tylko zmianą w wykazie datków na dobroczynne i ogólnie pożyteczne cele miejscowe, udzielając absolutorjum Zarządowi Kasy z zarządu w roku 1931 i wyrażając zarazem pełne uznanie za gorliwą i wydatną pracę Naczelnikowi Zarządu, Członkom Zarządu i wszystkim pracownikom Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Datki przyznane z czystego zysku Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa za rok 1931.

są następujące:

1.	Restauracja Kościoła Marjackiego (razem 93.000)	18.000
2.	Restauracja Kościoła na Skałce	5.000
3.	Restauracja Kościoła św. Piotra i Pawła	3.600
4.	Restauracja sarkofagów w grobach królewskich w Katedrze na Wawelu	1.800
5.	Budowa Kościoła parafjalnego w Dębnikach	900
6.	Restauracja Kościoła SS. Dominikanek na Gródku	450
7.	Restauracja zabytków starej bożnicy	1.800
8.	Budowa domu im. J. Piłsudskiego w Krakowie	9.000
9.	Restauracja Kościoła św. Marka	450
10.	Restauracja Kościoła św. Wojciecha	[illegible]
11.	Restauracja Kościoła XX. Pijarów	[illegible]
12.	Restauracja Kościoła św. Krzyża	[illegible]
13.	Restauracja Kościoła św. Agnieszki	[illegible]
14.	Budowa domu Związku Młodzieży Przem. i Rękodz.	[illegible]
15.	Budowa domu mieszk. dla żonatych szeregowych P. P.	[illegible]
16.	Wojewódz. Komitetowi Budowy domu Bratniej Pomocy Stud. U. J.	[illegible]
17.	Budowa Katolickiego Domu Akademickiego	[illegible]
18.	Budowa „Domu Zdrowia“ uczenic seminarjów żeńsk. w Krakowie	[illegible]
19.	Budowa domu robotniczego w Podgórzu	[illegible]
20.	Szpital O. O. Bonifratrów w Krakowie	[illegible]
21.	Szpital izraelicki w Krakowie	[illegible]
22.	„ S. S. Miłosierdzia św. Wincentego á Paulo w Krakowie	[illegible]
23.	Budowa gmachu Zakładów leczniczo-wychowawczych U. J. dla dzieci jagliczych	[illegible]
24.	Towarzystwo przeciwgruźlicze	[illegible]
25.	Towarzystwo opieki nad psychicznie chorymi	[illegible]
26.	Polski Czerwony Krzyż, Okr. Krakowski	[illegible]
27.	Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe	[illegible]
28.	Książęco - Arcybiskupi „Komitet Pomocy głodnym“	[illegible]
29.	Towarzystwo Dobroczynności	[illegible]
30.	SS. Miłosierdzia „Dom pracy“	[illegible]
31.	Związek Komitetów parafjalnych opieki nad ubogimi	[illegible]
32.	Stowarzyszenie Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo dla ubogich chorych	[illegible]
33.	Towarzystwo Męskie św. Wincentego a Paulo, na wsparcia dla ubogich	[illegible]
34.	Schronisko ubogich Brata Alberta dla bezdomnych na żywność i odzież	[illegible]
35.	Kuchnia SS. Felicjanek dla ubogich studentów	[illegible]
36.	Związek wdów po powstańcach z r. 1863/1864 na zapomogi	[illegible]
37.	Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy Rękodzieln. i Przemysłowców, na wsparcia	[illegible]
38.	Stowarzyszenie Rezerwistów i b. Wojskowych w Krakowie na zapomogi dla członków	[illegible]
39.	Związek podurzędn. i skontystów na fundusz wdów i sierot	[illegible]

Stowarzyszenie studentów W. S. H. na cele Bratniej Pomocy	200
Zakład ks. Siemiaszki dla biednych i osieroconych chłopców	2.700
Schronisko im. Ks. Lubomirskiego, na opiekę nad ubogą młodzieżą rękodz. . . .	900
Towarzystwo bursy przemysł. dla osieroconych dziewcząt .	300
Związek Młodych Polek, na cele opieki nad pracującemi dziewczętami	450
Katolickie Towarzystwo Opieki nad głuchoniememi dziećmi	250
Towarzystwo Ochrony dzieci i młodzieży	1.800
Tow. Przyjaciół dzieci . .	1.800
Stowarzyszenie „Rodzina Sieroca" w Krakowie . . .	900
Kongregacja Pań Dzieci Marji, na opiekę nad zaniedbanemi dziećmi na Kazimierzu . .	300
Krakowskie Towarzystwo im. Ks. P. Skargi, na opiekę nad zaniedbaną młodzieżą . .	300
Towarzystwo „Ratujmy matki i niemowlęta"	200
Towarzystwo Opieki nad podrzutkami	450
Związek pracy obywatelskiej kobiet, na cele opieki nad dzieckiem	450
Sekcja Opieki pozaszkolnej Ligi Katolickiej Okręg. na odzież dla najbiedniejszej dziatwy	200
Sekcja Miłosierdzia Sodalicji Marjańskiej Nauczycielek na odzież dla ubogiej dziatwy .	200
Główny Komitet Opieki nad Ochronkami dla dzieci . .	2.250
Patronat Opieki nad więźniami	200
Legja Inwalidów Wojsk Polskich	200
Zakład wychowawczo - poprawczy „Józefów" dla dziewcząt	100
Sekcja Ekonomiczno - Społeczna Związku Inteligencji Polskiej w Krakowie, na jadłodajnie	100
Tow. Opieki nad wdowami i sierotami po oficerach i urzędnikach wojsk.	200
Katolicki Związek Polek, na utrzymanie schroniska dla bezrobotnych dziewcząt . .	900
63. Bratnia Pomoc Stud. Akademji Sztuk Pięknych . . .	100
64. Bratnia Pomoc Stud. Państwowego Pedagogjum . .	100
65. Wydział Admin.-Gosp. przy Szkole Ekonom.Handl. na cele materjalnej pomocy młodz. .	450
66. Sodalicja Marjańska Nauczycielek w Krakowie, na wspomaganie chorych nauczycielek	200
67. Dyr. Uniwersyteckiej Szkoły Hygjenistek i Pielęgniarek na poradnie	450
68. Zarząd Główny i Koła T.S.L.	4.000
69. Robotniczy Instytut Oświaty i Kultury im. Stefana Żeromskiego	500
70. Kolegjum Wykładów Naukowych	200
71. Towarzystwo Szkoły Kupieckiej, na cele naukowe . .	300
72. Związek Młodzieży Chrześcijańskiej Y.M.C.A. na dożywianie i kształcenie chłopców .	500
73 Związek Katol. Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej, Archidiecezji Krakowskiej	450
74. Sodalicji Marjańskiej Nauczycielek, na odnowienie szat liturg. dla najbiedniejszych kościołów	200
75. Związek Stowarzyszeń Katolickich Robotników Archidiecezji Krak.	700
76. Polski Biały Krzyż, Zarząd Okręgowy w Krakowie . .	300
77. Towarzystwo Miłośników Historji i Zabytków m. Krakowa	2.000
78 Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych	1.500
79. Towarzystwo Przemysłu Ludowego Małop. Zach. i Śląska, na popieranie przemysłu chałupniczego	450
80. Muzeum Etnograficzne w Krakowie	450
81. „Jednoróg" Cech Artystów-Plastyków	100
82. Zarząd Główny Związku Młodej Polski, na cele kulturalno-oświatowe	200
83. Towarzystwo Artystów Grafików	100
84. Zwiazek Zawodowy Literatów Polskich	450
85 Związek Polskich Artystów Plastyków	100
86. Polskie Towarzystwo Opieki nad grobami bohaterów . .	200
87. Zarząd Powszechnych Wykładów U. J.	200
88 Dyr. Polskiej Szkoły Nauk Politycznych, na bibljotekę .	300
89. Miejskie Muzeum Przemysłowe	300
90. Towarzystwo Oratoryjne .	200
91. Stowarz. Śpiewackie „Lutnia Robotnicza"	200
92 Krak. Towarzystwo Śpiewackie „Echo"	300
93. Towarzystwo Śpiewackie „Hasło" w Krakowie . . .	200
94. Związek Chórów Kościelnych Archidiecezji Krakowskiej .	200
95. Orkiestra niższych funkcjon. Gminy m. Krakowa „Harmonja"	250
96. Komitet organizacyjny koncertów szkolnych w Krakowie	100
97. Tow. Muzyczne w Krakowie .	200
98. Zw. Strzeleckiemu w Krakowie, na cele kultur.-oświat. łącznie z Twem Przyjaciół Związku Strzel.	8.000
99. Miejski Komitet L. O. P. P. w Krakowie	900
100. Miejskiemu Komitetowi Wych. Fizycz. na cele własne zł. 900 subwencje dla towarzystw sportowych . . zł. 900	1.800
101. Liga Morska i Kolonjalna Oddz. w Krakowie . . .	400
102. Polskie Tow. Gimnastyczne „Sokół" w Krakowie . . .	1.000
103. Woj. Oddz. Związku Harcerstwa Polskiego w Krakowie .	1.000
104. Komitetowi opiekującemu się Kopcem Kościuszki . . .	500
105. Zarząd Parku miejskiego „Las Wolski"	2.500
106. Kolonje wakacyjne dla uczni i uczenic szkół powsz. i średn. w Krakowie	4.000
107. Subwencje na cele dobroczynne i kulturalno-oświatowe żydowskie	11.000
108. Gmina miasta Krakowa na cele dobroczynne . . .	10.000
109. Gmina miasta Krakowa na „Żłóbek miejski" . . .	40.000

Termin wypłaty powyższych kwot będzie podany interesowanym w drodze pisemnej.

ności płatniczej obywateli oraz podtrzymanie równowagi w budżecie państwa, są podstawą pewności stosunków gospodarczych i głównym warunkiem opanowania kryzysu.

Zjazd pojmuje wprowadzone ostatnio i projektowane świadczenia podatkowe jako przejściowe, spowodowane doraźną potrzebą zwiększenia wpływów państwowych.

Rezolucja w sprawie ograniczenia prywatno-gospodarczej działalności państwa stwierdza, iż konieczne jest ograniczenie do najniezbędniejszych granic reglamentacji życia gospodarczego w kraju, celem pozostawienia mu nieskrępowanej możności rozwoju.

Zjazd wypowiada się za pozostawieniem szerokiego pola inicjatywie prywatnej i zapobieżenia unieruchomienia funduszów państwa kosztem obciążenia budżetu.

Zjazd wypowiada się przeciw dalszemu angażowaniu się państwa w nowe przedsiębiorstwa przemysłowe i zaleca szczególnie ostrożność w udzielaniu przez państwo gwarancyj finansowych.

W sprawie samorządu terytorjalnego rezolucja zjazdu podnosi, że samorząd nie może być poczytywany za teren ścierania się grup politycznych, a ciała w drodze wyborów samorządowych powoływane za reprezentację ich interesów.

Zjazd wskazuje na konieczność niezwłocznego wykonania reformy ordynacji wyborczej samorządu terytorjalnego w kierunku szerokiego uwzględnienia reprezentacyj interesów gospodarczo-zawodowych.

W sprawie ubezpieczeń społecznych zjazd stwierdza, że utrzymanie obecnego systemu ubezpieczeń nie leży w interesie publicznym. Zjazd wypowiada się za poddaniem zasadniczej rewizji założeń naszego systemu ubezpieczeń i sprowadzniem zakresu ubezpieczeń do norm odpowiadających skali gospodarstwa narodowego Rzeczypospolitej.

W sprawie wpływu samorządu gospodarczego na ustawodawstwo zjazd stwierdza, że nowa konstytucja Rzeczypospolitej zapewnić winna bezpośredni udział przedstawicielstwa gospodarczego w działalności ustawodawczej.

Zjazd wypowiada się za zrównaniem w prawach Senatu z Sejmem i wydatnem oparciem składu Senatu o reprezentację gospodarczą.

Zjazd apeluje do rządu o możliwe rychłe powołanie do życia Izb rolniczych w najważniejszych pod względem gospodarczym okręgach państwa.

Zjazd stwierdza, że jednym z najskuteczniejszych środków usprawnienia gospodarki samorządu terytorjalnego byłoby przyznanie samorządowi gospodarczozawodowemu roli jedlnego z głównych czynników, konstytujących skład samorządu powszechnego na terenach miast wydzielonych z powiatów i województw.

Zjazd wyraża opinję, że dotychczasowy udział Izb samorządu gospodarczego w opinjowaniu ustawodawstwa, mającego związek z życiem gospodarczem, jest niedostateczny. Dla dobra gospodarstwa narodowego udział ten winien być rozszerzony.

Zjazd stwierdza konieczność zwołania konferencji z udziałem przedstawicmieli rządu i organizacyj samorządu gospodarczego, mającej na celu szczególnie przedyskutowanie postulatów samorządu gospodarczego w sprawie metod współpracy czynników rządowych z samorządem gospodarczym.

Następnie zjazd uchwalił rezolucję w sprawie udziału samorządu gospodarczego w administracji stosunków gospodarczych.

Uwagi dla rekurujących od wymiaru podatku przemysłowego za rok 1931.

TERMIN WNOSZENIA ODWOŁAŃ.

Spółki akcyjne, z ograniczoną odpowiedzialnością i inne obowiązane do publicznego składania sprawozdań, winny wnosić odwołania w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Wszyscy inni (a więc kupcy, przemysłowcy, rzemieślnicy) winni **zasadniczo** wnosić odwołania najdalej do **15 maja** 1932, o ile nakazy płatnicze zostały rozesłane przed 15 kwietnia. W razie zaś, gdy nakazy rozesłano po 15 kwietnia, natenczas odpowiednio termin dla wniesienia odwołania winien być przesuniętym. — Zwracamy jednak uwagę, że w myśl art. 78 i 79 ustawy **decydującem** w kierunku ustalenia terminu rozesłania nakazów jest **ogłoszenie urzędowe,** stwierdzające fakt powyższy, a nie fakt, kiedy nakaz płatniczy został doręczony podatnikowi. — Ponieważ w Krakowie niektóre urzędy **ogłosiły,** iż nakazy rozesłały **przed** 15 kwietnia (mimo, że doręczenie nastąpiło po 15 kwietnia), inne zaś urzędy ogłosiły, że rozesłały nakazy **po 15** kwietnia, przeto terminy końcowe dla wnoszenia odwołań są różne. I tak np. odwołania podatkników, prowadzących swe przedsiębiorstwa po prawym brzegu Wisły (a więc Podgórze, Dębniki, Zakrzówek itd.) winny być wniesione najdalej do **15 maja,** natomiast podatnicy mający swe sklepy w obrębie I. i II. Urzędu Skarbowego, a więc

w całym Krakowie mogą odwołania wnosić do dnia 30 maja br.

Odnośnie do terminów na prowincji, nie możemy takowych podać, lecz każdy podatnik może we właściwym Urzędzie Skarbowym stwierdzić datę na goloszeniu.

Spóźnione odwołania **Komisja Szacunkowa** wzgl. Władza skarbowa pozostawia bez rozpatrzenia, o ile nie uzna, że zaszła ważna a nieuchronna przyczyna opóźnienia (art. 23 noweli do ustawy o państw. podatku przemysł.).

KOMU NIE PRZYSŁUGUJE PRAWO WNIESIENIA REKURSU?

Tym płatnikom, którzy mając obowiązek wniesienia fasji we właściwym czasie tego wogóle nie uczynili, lub w terminie spóźnionym. Naprzykład kupcy I i I Ikategorji handlowej, zajęcia przemysłowe, zawody wolne, I—V kategorja przemysłowa. O ile jednak płatnik może wykazać ważne a nieuchronne przy-

czyny niewniesienia fasji, natenczas Komisja Odwoławcza może te przyczyny uznać i odwołanie rozpatrzeć. Zależy to od opinji Komisji Odwoławczej.

Kto twierdzi, że wogóle nie prowadził przedsiębiorstwa w roku 1931 (a więc nie miał też obowiązku składania zeznania), ten może wnieść odwołanie, mimo, iż fasji nie złożył. (w myśl orzeczenia Najw. Trybunału Admin. z 1 października 1926. L. r. 1221/24).

PODSTAWY WYMIARU.

Dla wnoszącego odwołanie ważnem jest, na jakiej podstawie Władza wymiarowa ustaliła obrót, aby móc w odwołaniu należycie się bronić na podstawie znajomości argumentów, którymi liczyła się władza wymiarowa. Zwracamy więc uwagę na przepis art. 21 noweli do ustawy o państw. podatku przemysłowym, w myśl którego: „*przed upływem terminu*, wyznaczonego do wniesienia odwołania wzgl. skargi do sądu, niezależnie od rozesłania nakazów płatniczych, władze podatkowe I. instancji **są obowiązane** do udzielania zgłaszającym się podatnikom lub ich pełnomocnikom **ustnych informacyj,** dotyczących **podstaw wymiaru,** oraz kwot ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku“.

Jest to nader ważny i **na korzyść podatników** wydany przepis, gdyż dotychczas władza skarbowa na podstawie **ustawy** obowiązaną była tylko do udzielania informacyj o kwotach ustalonego obrotu i przypadającego podatku, zaś informacyj udzielano w miarę czasu i ochoty na podstawie **okólnika** Min. Skarbu. Obecnie więc władza **jest obowiązana** do udzielania również **podstaw wymiarowych** (a więc podać wysokość i pochodzenie t. zw. reponendów, orzeczenia rzeczoznawców, przyczyny zausterkowania ksiąg handlowych, stwierdzenia, czy Komisja Szacunkowa była poinformowaną o fakcie prowadzenia ksiąg handlowych i o ich usterkowaniu przez buchaltera skarbowego, czy **Komisja Szacunkowa** zadecydowała pominięcie tychże ksiąg i dokonanie wymiaru na podstawie swobodnego szacunku, czy znajduje się w aktach odpowiednio umotywowana decyzja w tym kierunku i jakie są te motywy itd.). — Każdy podatnik więc, zanim przystępuje do sporządzenia odwołania, winien **przedewszystkiem zbadać we właściwym Urzędzie Skarbowym podstawy wymiaru**, aby był w możności skutecznie w odwołaniu się bronić.

Jest to o tyle doniosłe, ile że w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Administr. z 15 lipca 1926 r., L. rej. 546/24, „w razie posiadania przez władzę odwoławczą dowodów z tego samego źródła urzędowego, na które płatnik w odwołaniu się powołał, obowiązana jest władza odwoławcza podać je płatnikom do wiadomości, celem wyjaśnienia niezgodności między danemi urzędowemi a twierdzeniami płatnika“.

KIEDY ODWOŁANIE MA WIDOKI SKUTECZNOŚCI, A KIEDY MOŻE BYĆ SZKODLIWEM?

Kto otrzymał wymiar, odpowiadający rzeczywistym jego obrotom, ten bezwarunkowo nie powinien wnosić odwołania, gdyż jest to niepotrzebną stratą czasu i pieniędzy. — Rekurować natomiast winien tylko ten, kto został wymiarem pokrzywdzony, którego obroty rzeczywiście były znacznie niższe. Rekurent jednak tylko wtedy może liczyć na pomyślne załatwienie odwołania, jeżeli w niem poda **konkretne** dowody, a nie gołosłowne twierdzenia, utyskiwania itd.

Z drugiej jednak strony lekkomyślne wnoszenie odwołań, pozbawionych konkretnych dowodów, grozi płatnikom ujemnymi a więc odwrotnymi niż życzone skutkami. W myśl bowiem ustawy może Komisja Odwoławcza w razie przyjścia do przekonania, że podatek wymierzono w kwocie za niskiej, nie tylko odwołanie odrzucić, lecz zwrócić sprawę I. instancji, celem uzupełnienia postępowania wymiarowego. W takich więc wypadkach grozić może jeszcze **podwyższenie wymiaru.**

Zdarzyć się jednak może, że ktoś został **rażąco** pokrzywdzonym. W takim więc wypadku odwołanie wnieść powinien, mimo, iż nie posiada konkretnych, lecz jedynie pośrednie dowody, a w razie nieuznania tychże przez Komisję Odwoławczą, ma jeszcze drogę skargi do Njwyższego Trybunału Admin. — Komisja Szacunkowa bowiem, ustalając wymiary, opiera się zasadniczo, — w braku konkretnych danych, — na swojem swobodnem uznaniu. — W wypadku jednak **oczywiście dowolnego** postępowania władzy, Najwyższy Trybunał Admin. uważa wymiar taki za wadliwy. (Orzeczenie z 8 maja 1925, L. rej. 124/24).

Odwołanie wnosi się do Komisji Odwoławczej przez właściwy Urząd Skarbowy, naprzykład:

Do
Komisji Odwoławczej dla podatku przemysłowego
przez Urząd Skarbowy
w . . . .

a w Krakowie przez I, II, lub III Urząd Skarbowy.

KSIĘGI POMOCNICZE I ZAPISKI.

O ile płatnik **we fasji** powołał się na takowe, natenczas Komisja Odwoławcza winna rozpatrzeć te pomocnicze dowody; należy więc na nie jeszcze raz w odwołaniu się powołać. — Rzecz naturalna, że jeżeli ktoś, będąc do złożenia fasji obowiązanym, obowiązkowi swemu zadość nie uczynił, albo fasję wniósł, lecz na zapiski i gotowość okazania tychże się nie powołał, — nie może domagać się rozpatrzenia ich przez Komisję Odwoławczą.

Zapiski rekurenta, który nie był ustawowo obowiązanym do składania zeznania o obrocie i takowego nie złożył, winny być jednak przez Komisję Odwoławczą rozpatrzone, jeżeli w odwołaniu jako środek dowodowy były naprowadzone (w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Administr. z 15 maja 1925 r. L. rej. 154/24).

TYMCZASOWE OGRANICZENIE EGZEKUCJI.

Po upływie terminów wnoszenia odwołań zbiera się ponownie Kom. Szac., która bada konkretne zarzuty odwołań, przeprowadza ewentualne dochodzenie i przesyła akta z wnioskiem Komisji Odwoławczej. Zarazem uprawnioną jest, w razie uznania zarzutów, podniesionych w odwołaniu, do **tymczasowego ograniczenia egzekucji** do niższej kwoty, aniżeli wpierw wymierzona.

Kto więc może się wykazać konkretnymi zarzutami, winien równocześnie z odwołaniem wnieść prośbę do Komisji Szacunkowej o tymczasowe ograniczenie egzekucji aż do rozstrzygnięcia odwołania.

OSOBISTA OBRONA PRZED KOMISJĄ ODWOŁAWCZĄ.

Kto mając odpowiednie **konkretne argumenty**, pragnie przedłożyć Komisji Odwoławczej dowody na piśmie, naprzykład powołane we fasji, względnie w odwołaniu zapiski, wyciągi, zestawienia bankowe, lub inne dowody, wzgl. *udzielić bliższych wyjaśnień* ten może prosić o zawiadomienie go o terminie rozpatrywania odwołania, a władza odwoławcza ma obowiązek zawiadomienia go na osiem dni przed posiedzeniem Komisji. — Należy jednak w **odwołaniu** wyraźnie o to prosić. — Na posiedzeniu Komisji Odwoławczej jawić się może płatnik osobiście lub przez swego (zaopatrzonego w pełnomocnictwo) pełnomocnika.

STEMPLE.

Jest wskazanem, aby rekurent sam zawnioskował kwotę, do jakiej pragnie mieć obniżony wymiar. Od różnicy między wymierzoną kwotą a zawnioskowaną zależy wysokość stempli, i tak: jeśli ta różnica wynosi 50 zł. — wolne od opłaty stemplowej: gdy różnica wynosi od 50—100 — stempel za 0.50 zł.; gdy różnica wynosi ponad 100 — 2 zł.

Naprzykład wymierzono od 30.000 zł. — 750 zł. — rekurent domaga się zniżki do podatku, przypadającego od 15.000 zł. — różnica jest więc 375 zł. (t. j. ponad 100 zł.), stmpel wynosi 2 zł. — Do podań o tymczasowe ograniczenie egzekucji należy się opłata 3 zł.

Również 3 zł. (łącznie) wynosi opłata stemplowa, jeżeli płatnik w odwołaniu prosi o zawiadomienie o terminie rozpatrywania rekursu.

Wzór podania o tymczasowe ograniczenie egzekucji.

Do
Urzędu Skarbowego
w . . . .

Prośba

N. N. . . . . w . : : : ul. : : : :

o tymczasowe ograniczenie egzekucji.

Tegorocznym wymiarem czuję się dotkliwie pokrzywdzonym, gdyż jak to w odwołaniu mojem wykazuję, obrót mój w roku 1931 wynosił kwotę zł. . . .

Jestem przekonany, że Komisja Odwoławcza uwzględni mój rekurs i wymiar znacznie zniży. — Nie jestem jednak w stanie w międzyczasie wyłożyć tak znacznej kwoty, jaką Komisja Szacunkowa mi wymierzyła, wobec czego uprzejmie proszę o tymczasowe ograniczenie egzekucji do kwoty zł. . . .

Wzór podania o zniżenie zaliczek kwartalnych na r. 1932 p. pod. przemysłowego:

Do
Urzędu Skarbowego
w . . . .

Prośba

N. N. . . . . w . : : : ul. : : : :

o zniżenie zaliczek kwartalnych podatku przemysłowego na rok 1932.

Na podstawie ostatniego wymiaru podatku przemysłowego za rok 1931 przypadłyby mi do zapłacenia zaliczki kwartalne w wysokości 20% wymiaru.

W roku 1932 znacznie ograniczyłem rozmiar mojego przedsiębiorstwa, tak, iż z całą pewnością wymiar za tenże rok wypadnie znacznie niżej, aniżeli za rok ubiegły.

Ponieważ więc zaliczki te nie będą dostosowane do tegorocznych obrotów moich, a z powodu braku kapitału nie jestem w stanie wyłożyć tymczasowo kwot wyższych, aniżeli właściwe, uprzejmie proszę o łaskawe tymczasowe zniżenie mi zaliczek do kwoty zł. . . . . kwartalnie, abym był w stanie bez dotkliwego uszczerbku majątkowego z bieżących płatności się wywiązać. (podpis).

Komisja pomocy dla handlu o egzekucjach u kupców.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ogłosiło następujący komunikat:

W dniu 19 kwietnia 1932 r. odbyła się w Ministerstwie Przemysłu i Handlu pod przewodnictwem P. Ministra F. Zarzyckiego następna z kolei konferencja Komisji powołanej do współpracy z kupiectwem w zakresie realizacji programu pomocy dla handlu. W konferencji tej wzięli udział pp. Podsekretarz Stanu F. Doleżal, Podsekretarz Stanu W. Korsak, Dyrektor P. Michalski, Prezes C. Klarner, Prezes B. Herse, Prezes W .Wiślicki, Poseł H. Brun, Dyrektor J. Jakubowski, Radca Hebrowski, Poseł Rottenstreich, Radca Gepner, Dr. Lubowiecki, Radca J. Chrzanowski, Z. Frankowska, oraz z Ministerstwa Przemysłu i Handlu pp. Nacz. T. Sągaiłło, Radca Prawny W. Supiński, M. Szyszkowski i Skrzywan.

Tematem obrad była

sprawa procedury egzekucyjnej przy ściąganiu danin publicznych.

W rezultacie przeprowadzonych rozmów zebrani doszli do uzgodnionych wniosków w zakresie wykonywania instrukcji egzekucyjnej Ministerstwa Skarbu (Dz. U. M. S. poz. 168 z dn. 30. V. 1926 r.) W szczególności

zwrócono uwagę na konieczność:

a) doręczania płatnikom indywidualnych upomnień na 14 dni przed rozpoczęciem czynności egzekucyjnych (par. 17; b) zachowywania odpowiednich czasokresów przed dokonaniem każdej poszczególnej czynności egzekucyjnej (par. 33 i 37); c) wyłączania z pod zajęcia i sprzedaży urządzeń sklepowych i przedmiotów, niezbędnych do prowadzenia przedsiębiorstwa oraz części towarów, niezbędnych dla jego funkcjonowania (par. 23); d) zaniechania czynności egzekucyjnych w wypadkach, gdy zagrażają one egzystencji gospodarczej przedsiębiorstwa (par. 13); e) szacowania zajętych przedmiotów przy współudziale płatnika (par. 28).

Realizacja niektórych wyżej wspomnianych tez **przewidziana jest w projekcie ordynacji egzekucyjnej, która ukaże się prawdopodobnie w ciągu miesiąca, jako rozporządzenie Rady Ministrów.**

Pozatem zebrani zwrócili uwagę **na potrzebę zastępowania licytacji innemi sposobami egzekucyjnemi w szczególności t. zw. sprzedażą komisową.**

Zastępowanie licytacji t. zw. sprzedażą komisową

w indywidualnych wypadkach, z zastosowaniem momentu kwalifikacyjnego **uchroniłoby do pewnego stopnia gospodarstwo narodowe od dezorganizacji rynku, zapobiegając wyprzedaży istniejących towarów po cenach licytacyjnych, gospodarczo nieusprawiedliwionych i umożliwiając produkcję nowych towarów w warunkach opłacalności.**

W związku z powyższem **Związek Izb Przemysłowo-Handlowych po uzgodnieniu z Komisją wniesie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu odnośny projekt zastąpienia licytacji t. zw. sprzedażą komisową.**

Projekt ten ma zagwarantować Skarbowi Państwa bezpieczeństwo wpłacania należności ze sprzedaży oraz szybkość sprzedaży. Wspomniany projekt będzie wzięty pod uwagę przy opinjowaniu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu projektu nowej ordynacji egzekucyjnej.

P. Minister F. Zarzycki, zamykając konferencję, podkreślił znaczenie możliwości realizacji szeregu wspomnianych tez, stwierdzając z zadowoleniem, że w tezech tych projektodawcy kierowali się interesem Skarbu Państwa.

Pan Minister F. Zarzycki wyznaczył następną konferencję Komisji na dień 30 bm. Będzie ona poświęcona sprawom świadczeń socjalnych i godzin pracy.

Kronika.

Organizacja Polsko-Angielskiej Izby Handlowej.

W związku z organizowaniem Polsko-Angielskiej Izby Handlowej — Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zwraca się z usilną prośbą do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych swego okręgu, utrzymujących stosunki obrotu towarowego z Anglją, czy to w charakterze importerów czy eksporterów, o podanie tego do wiadomości Izby Krakowskiej, z wymienieniem artykułów wywożonych względnie przywożonych. — Zadaniem organizowanej Polsko-Angielskiej Izby Handlowej jest ożywienie stosunków wymiennych z Anglją, a w szczególności zastąpienie części przywozu z Niemiec, przez przywóz z Anglji i tą drogą rozszerzenie naszego wywozu rolniczego do tego kraju.

ZJAZD ZWIĄZKU IZB PRZEMYSŁOWO-HANDLOWYCH.

1-go maja odbył się w Poznaniu z okazji otwarcia Targów Poznańskich Zjazd Związku Izb przemysłowo - handlowych Rzplitej pod przewodnictwem prebesa p. Cz. Klarnera przy licznym udziale delegatów Izb. Porządek dzienny obfitował w szereg spraw, posiadających bardzo doniosłe znaczenie dla życia gospodarczego, a w szczególności obejmował zagadnienia z dziedziny podatkowej, sprawy będące przedmiotem obrad komisji przez p. ministra przemysłu i handlu, sprawę programu ulg dla przemysłu na wzór ulg, zastosowanych dla rolnictwa i handlu, sprawy związane z eksportem wywozu trzody, bydła i mięsa oraz obrotu kompensacyjnego dla importu owoców i artykułów kolonjalnych i t. p. Szczególniejszą uwagę poświęcono zagadnieniu motoryzacji kraju. W sprawie działalności gospodarczej Kas Chorych Zjazd wyraził opinję, iż należy zaniechać tworzenia centrali zakupów, a tembardziej rozpoczynania we własnym zakresie produkcji środków leczniczych i opatrunkowych. Przedmiotem dalszego porządku obrad były sprawy projektów rozporządzeń o dozorze nad wyrobem i obiegiem octu oraz o dozorze nad wyrobem i obiegiem środków kosmetycznych, rozporządzenia o oznaczaniu gotowych skór krajowych i szereg innych spraw ogólnych i wewnętrzno-organizacyjnych.

Zniżka ceny blachy cynkowej

Jak się dowiadujemy, została obniżona cena blachy cynkowej, która wynosiła dotychczas 24 funty angielskie obliczeniowe (t. zn. obliczane na podstawie bieżącej wartości złota, przy funcie zawierającym 7.322 gramy złota). Cena blachy cynkowej wynosi po obniżce od 1 kwietnia b. r. 22 funty szterlingi obliczeniowe. — Równocześnie postanowiono przejść na obliczenie w złotych. Cena ta więc będzie wynosić 954.50 zł. przy odbiorze najmniej 30 ton od hurtownika.

SCALENIE PODATKU OBROTOWEGO WE WŁÓKIENNICTWIE.

Kwestja scalenia podatku obrotowego we włókiennictwie wkroczyła obecnie w decydującą fazę. Ostatnio obyła się w Izbie przemysłowo-handlowej w Łodzi specjalna konferencja z udziałem wszystkich zainteresowanych organizacyj przemysłowych i kupieckich. Na konferencji tej przedstawiciele wszystkich organizacyj stwierdzili, że zarówno przemysł, jak i handel przywiązują szczególną wagę do realizacji tej reformy i uznają konieczność kontynuowania starań o przyspieszenie i zakończenie prac przygotowawczych, podjętych w tej mierze z inicjatywy i na terenie Ministerstwa Skarbu. Konferencja ustaliła również, że zarówno przemysł, jak i handel, całkowicie doceniają potrzebę takiej repartycji scalonego podatku, by ciężar świadczeń nie obarczał jednostronnie i nadmiernie przemysłu. Ponieważ scalenie stanowić będzie reformę, dzięki której cały handel i przeważająca część fabryk przemysłu przetwórczego zwolnione zostaną od płacenia podatku obrotowego na dotychczasowych zasadach indywidualnych — knferencja uznała za słuszne, aby część sum podatku obrotowego również i po scaleniu przypadła na wszystkich płatników, którzy dotąd podatek ten uiszczają indywidualnie. W wyniku przeprowadzonej dyskusji konferencja uznała za konieczne powiązanie sprawy scalenia podtku obrotowego z kwestją podwyższenia ceny świadectw przemysłowych, co byłoby najprostszym sposobem repartycji, umożliwiającym z jednej strony należyte odciążenie przemysłu, z drugiej zaś — odpowiadającym możliwościom płatników, obciążonych tą podwyżką.

W tensposób stworzone zostało podłoże dla kompromisowego uzgodnienia stanowiska przemysłu z jednej i handlu z drugiej strony. Przygotowanie konkretnych propozycyj, które zkolei stanowiłyby w tej doniosłej sprawie podstawę dla dalszej akcji Izby przemysłowo-handlowej, mającej wykazać, iż całokształt kwestyj, związanych ze sprawą scalenia podatku obrotowego, doczekał się należytego uzgodnienia wśród sfer gospodarczych — konferencja powierzyła specjalnej komisji, która prace swe zakończyć ma w przeciągu czterech tygodni.

Co powinien robić urzędnik celny, gdy nie jest towaroznawcą

Celem ochrony produkcji krajowej wzgl. obrony bilansu płatniczego Państwa, zostały wydane w różnych okresach czasu zakazy przywozu wielu artykułów, przeważnie wyrabianych w kraju. Słusznie i celowo. Nie możemy natomiast odgraniczać się od zagranicy murem chińskim, o ile się rozchodzi o *wzory, próbki lub małe przesyłki pocztowe*, mające zupełnie inne przeznaczenie. *Nie można nas pozbawić możności stałego zaznajamiania się z postępem techniki i wiedzy zagranicą.* Musimy mieć możność sprowadzać wzory i próbki, celem bliższego zbadania nowych sposobów produkcji stosowanych w innych krajach.

Tembardziej nie mogą być czynione trudności w sprowadzeniu artykułów *dozwolonych do przywozu.* W urzędach pocztowych obserwujemy jednak nader szkodliwe zjawisko. Uruchomiono pieczątkę *„zakaz"*, która ułatwia pracę urzędnikom celnym. Bezapelacyjnie rozstrzyga się na niekorzyść odbiorcy rozmaite stawki celne, interpretuje się taryfę celną wedle własnego zapatrywania. Zdarzają się wypadki, kiedy urzędnik celny z powodu braku dostatecznego przygotowania fachowego z danej dziedziny wytwórczości *uznaje dany artykuł za zupełnie coś innego.* Dotychczasowa taryfa celna jest niewyraźna i daje pole do różnej interpretacji. Wynikiem tego stanu rzeczy jest to, iż pomimo jednolitej taryfy obowiązującej na całym terenie Państwa Polskiego, *te same artykuły są w rozmaitych miejscowościach inaczej clone.* Zdarza się dlatego bardzo często, iż *opłaca się wysyłać towar do innego urzędu celnego i następnie sprowadzić go do właściwego miejsca przeznaczenia.*

Oto przykłady z ostatnich dni.

Przedsiębiorstwo przystępuje do wyrobu kleju nieznanego dotychczas w Polsce sprowadziło kilka pocztówek rozmaitych gatunków surowców. Taryfa celna przewiduje, iż dane artykuły są wolne od przywozu i albo *zupełnie wolne od cła, albo podlegają bardzo niskiej opłacie.* Tymczasem urzędnik celny widocznie niedostatecznie fachowo przygotowany do swej czynności, odesłał przesyłki z powrotem, przyjmując te artykuły pod pozycje *zakazane.* Mianowicie *kauczuk myty w płytach uznał za gumelastykę w płytach, a klej rybi za syndetikon. Zaś kauczuk surowy* w tym stanie, jak się otrzymuje z natury, uznał za *gumę płynną.* Na protesty zainteresowanego urzędnik tłumaczył się tem, iż te artykuły dotychczas na tutejszym urzędzie nie były clone. Jest to tłumaczenie niedostateczne. Zanim się odsyła towar z powrotem narażając odbiorcę na straty i nieprzyjemności, należy się dobrze zastanowić i dobrze zbadać artykuły, nawet zrobić analizę i sprawdzić czy dane adresata są ścisłe lub nie. Urzędnik celny *nie może być wszechwiedzącym.* Byłoby dobrze, gdyby urzędnicy celni się specjalizowali w poszczególnych działach. Wreszcie w wątpliwych wypadkach jest lepiej zadać sobie trochę fatygi i zajrzeć do podręcznika fachowego lub poradzić się zaprzysiężonego rzeczoznawcy sądowego z danej branży, aniżeli narazić odbiorcę na straty. Firmy, które otrzymały przesyłki z powrotem, są oburzone i zupełnie słusznie. Dziwią się, iż *surowce, dozwolone do przywozu bez żadnego ograniczenia ODSYŁA SIĘ Z POWROTEM TYLKO DLATEGO, IŻ URZĘDNIK NA NICH SIĘ NIE ZNA.*

Mając na względzie dobro ogółu, podajemy te fakty do wiadomości Dyrekcji ceł.

E. M. Kirszon.

Sprawa uproszczonej księgowości.

Nowela do ustawy o państwowym podatku przemysłowym upoważnia Ministerstwo Skarbu do wprowadzenia dla drobniejszych przedsiębiorstw księgowości uproszczonej, której prowadzenie byłoby możliwe dla właścicieli drobnych przedsiębiorstw handlowych, nie mogących korzystać z usług zawodowego buchaltera. Centrala Związku Kupców stoi na stanowisku, iż w danym wypadku chodzi o stworzenie systemu możliwie najprostszego, który polegać powinien na tem, by dla drobnych przedsiębiorstw wystarczała jedna tylko księga, ilustrująca obrót towarowy, i aby mogła być prowadzona wedle zgóry, w drodze rozporządzenia ustalonego wzoru. Uproszczona buchalterja związana być również winna ze zwolnieniem od obowiązku oparcia zapisu na ścisłych dowodach piśmiennych, w tych zwłaszcza wypadkach, gdy chodzi o zakup lub sprzedaż towarów za gotówkę.

Ten ostatni postulat jest szczególnie ważny dla przedsiębiorstw skupu zawodowego, które już ze względu na sam charakter dokonywania tranzakcji (na jarmarkach, na wsiach i t. d.) uniemożliwia gromadzenie dokumentów, na których oparty byłby zapis. Możliwość dokonywania zapisów na podstawie dokumentów wewnętrznych, sporządzanych przez przedsiębiorcę, winna być w danym wypadku rozszerzona na wszelkie tranzakcje gotówkowe bez względu na ich wysokość.

Również ograniczenie możności prowadzenia uproszczonej buchalterji dla przedsiębiorstw 3-ciej kategorji nie jest uzasadnione, albowiem wiele przedsiębiorstw 2-giej kategorji ma charakter przedsiębiorstw drobnych, finansowo słabych, które nie są w stanie prowadzenia księgowości wedle wszelkich zasad buchalterji. Ta sprawa jest specjalnie ważna dla skupu zawodowego, który zalicza się do przedsiębiorstw 2-giej kategorji już przy obrocie powyżej 100.000 zł., co przy artykułach masowych nie stanowi wielkiego obrotu. Należy przytem zaznaczyć, że skup w razie nieprowadzenia ksiąg handlowych wedle noweli podlegać ma stawce 2 proc. zamiast dotychczas pół proc. Wreszcie ważną jest rzeczą, aby przedsiębiorstwa, które po wejściu w życie nowego rozporządzenia o uproszczonej buchalterji księgi zaprowadza, mogły korzystać z ulgowej stawki podatkowej już od 1 stycznia 1932 roku. Odpowiedni postulat we wszystkich poruszonych tu sprawach Centrala Związku Kupców przedstawiła Ministerstwu Skarbu i Ministerstwu Przemysłu i Handlu. **Ogłoszenia rozporządzenia w sprawie uproszczonej księgowości należy spodziewać się w czasie najbliższym.**

Podatek od nieruchomości i dodatek kryzysowy.

Towarzystwo Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, Plac Szczepański L. 2 komunikuje nam: Magistraty i Wydziały powiatowe doręczają obecnie nakazy zapłaty na państwowy podatek od nieruchomości w gminach miejskich, oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich. Wolne są od podatku m. in. nowe budynbi (za osobną prośbą, wniesioną do władzy wymiarowej) i budynki z powodu złego stanu nieużywane. Podstawą wymiaru (przy nieruchomościach podlegających ochronie lokatorów) jest ogólna suma komornego wzgl. wartość czynszowa nieoddawanych w najem nieruch., lub ich części, ustalona wedle zasad ustawy o ochronie lokatorów, — z wyłączeniem opłat dodatkowych; przy nieruchomościach, niepodlegających ochronie lokatorów (o ile nie są zwolnione od podatku) podstawą wymiaru jest pełne umowne komorne lub pełna wartość czynszowa.

W r. 1932 przypada nadto do zapłaty kryzysowy dodatek do podatku od nieruchomości, wynoszący 3% podstawy wymiaru. — Do kryzysowego dodatku nie mogą być pobierane żadne dodatki na rzecz Państwa i Związków komunalnych. Od kryzysowego dodatku wolne są budynki mieszkalne, których roczny czynsz nie przekracza 1000 zł. Od dokonywanego obecnie wymiaru podatku od nieruchomości i dodatku kryzysowego, przysługuje prawo odwołania się w terminie 14-dniowym do Izby Skarbowej za pośrednictwem Władzy wymiarowej, con ie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku. Omyłki w obliczeniu podstawy wymiaru lub podatku prostuje na skutek odwołania sama Władza wymiarowa.

Płatnicy, będący w krytycznym położeniu, mogą prosić o odroczenie, rozłożenie na raty, częściowe lub całkowite umorzenie podatku od nieruchomości oraz dodatku kryzysowego.

Podatek komunalny od posiadania przedmiotów zbytku.

Krakowski Dziennik Wojewódzki ogłosił w Nr. 6 z 5/IV b. r. obwieszczenie Magistratu m. Krakowa z 1/III 1932 r. o zmianie statutu samoistnego podatku komunalnego od posiadania przedmiotów zbytku.

Ważniejsze postanowienia tego ogłoszenia są następujące:

Opodatkowaniu podlegają następujące przedmioty, należące do mieszkańców gminy miasta Krakowa: karety, powozy, wolanty i t. p., pojazdy resorowe, służące do osobistego użytku i wygody osobistej.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych, samorządowych, przedstawicieli państw obcych oraz osób czasowo przebywających w obrębie gminy miasta Krakowa, nie dłużej, niż 4 tygodnie, lub też przebywających czasowo w gminie dłużej, niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego Związku komunalnego, w którym podatek od przedmiotów zbytku jest wprowadzony.

Podatek wynosi rocznie: a) od powozu, karety, wolantu jednokonnego Złotych 33; b) od powozu, karety, wolantu dwukonnego Zł. 50.

Podatek płatny jest w 2 półrocznych ratach, t. j. w dniach 1-go stycznia i 1-go lipca każdego roku.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat. Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Magistratu listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych, oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w niem terminu płatności podatku i środków prawnych.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12